

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marțea, Joia și Sămbăta.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 14 C., 6 luni 7 C., 3 luni 3 C. 50 fl.
Pentru monarhie pe an 16 C., 6 luni 8 C., 3 luni 4 C.
Pentru străinătate pe an 24 C., 6 luni 12 C., 3 luni 6 C.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei arhidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 45

Correspondențele sunt a se adresa la
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 45.
Epistolele nefrancate se refuză. — Articolele nepublicate nu se înapoiază

INSERȚIUNILE

Pentru odată 14 fl., — de două ori 24 fl., — de trei ori 30 fl. rëndul cu litere garmond.

Nr. 10840 Pres.

IOAN,

din îndurarea lui Dumnezeu arhiepiscop al bisericii ortodoxe din Transilvania și metropolit al Românilor greco-orientali din Ungaria și Transilvania.

Iubitului cler și popor eparchial, dar și milă dela Dumnezeu Tatăl și Domnul nostru Iisus Christos.

„Eată vesteso vouă bucurie mare, că s'a născut vouă astăzi mântuitoriu, carele este Christos Domnul.” Luca 2—10, 11.

Din darul lui Dumnezeu ajungând noi iubitorilor, earăși ziua cea mare și însemnată, a nașterii cei de pre trup, a Domnului și Mântuitorului nostru Iisus Christos, am dorit a veni și astădată cu sufletul meu între voi, nu numai să me bucur împreună cu voi, precum se bucură părintele cu fii săi, la asemenea zile mari, dar și pentru a vă întreține, câteva momente în cugetări evlavioase, despre nașterea Domnului.

Sunt tocmai 1900 de ani, dela nașterea Domnului, când îngerul din ceriu a rostit, în jurul Vifleemului, unde s'a născut Domnul, cuvintele: „Eată vestesc vouă bucurie mare, că astăzi s'a născut vouă mântuitoriu, carele este Christos Domnul”; un răstimp destul de lung, în care s'au sters multe și feliurite amintiri și bucurii dintre oameni, dar bucuria pentru nașterea Domnului, nu numai nu s'a sters, nici s'a micșorat, ci aceea tot mai mult a crescut și a străbătut între oameni, încât dintr'un ținut mărginit, cum era cel din jurul Vifleemului, unde s'a vestit, astăzi ea este lăptită preste întregă fața pământului.

Nu s'a sters, nici s'a micșorat acea mare bucurie pentru nașterea Domnului, și nici se va sterge până va esista lumea și creștinătatea, pentru că prea mare fu și cauza venirii Domnului din ceriu pre pământ. O cauză decât care mai mare n'a existat decât este lumea. A fost mântuirea neamului omenesc din osânda păcatului și a întunecului, mântuirea oamenilor din decăderea cea tristă și dureră, în care se aflau pe atunci, și ridicarea lor earăși la starea fericirii cei dintâi, la starea de fii și moștenitori ai lui Dumnezeu, precum ne spune și S. Apostol ce s'a cetit astăzi: „De acum nu mai sunteți robi ci fii, ear de sunteți fii și moștenitori, sunteți ai lui Dumnezeu prin Iisus Christos”.

Acea mare cauză a bucuriei vestită de înger a însuflețit pre filosofii dela răsărit, conduși de steaua cea neobicinuită, să alerge cu daruri la închinăciunea Domnului; acea mare cauză a însuflețit și pre îngerii din ceriu să cânte: „Mărire întru cei de sus lui Dumnezeu și pre pământ pace și între oameni bunăvoire”, și tot ea ne-a însuflețit și pre noi, la întrunire, în număr așa mare, astăzi aici în casa lui Dumnezeu, nu numai să mulțămim lui Dumnezeu pentru acea mare și negrăită îndurare, și să serbăm și noi împreună cu alți creștini evenimentul cel mare și minunat al nașterii Domnului, dar totodată să mai luăm și niște învățături mari și folositoare.

Și anume: să învățăm, că era un timp, acela, din naintea nașterii Domnului, când omul, ființa cea mai alasă a lui Dumnezeu, omul, pentru care prea bunul Dumnezeu a făcut lumea acăsta, cu toate bunurile ei, și pre cea viitoare cu totă fericirea ei; omul cel numai cu ceva mai micșorat decât îngerii; omul cel făcut de Dumnezeu spre bine și fericire: în urma întunecării minții prin păcat, întru atâtea decăduse încât ajunse la cea mai dureră stare. El nu cunoștea pre Dumnezeu făcătorul său, nu-și mai cunoștea chemarea sa, și așa tot mai mult se depărtase de binele și fericirea sa, rătăcind tot spre mai mare decădere.

Să învățăm că prea bunul Dumnezeu, vedând acea grozavă rătăcire și decădere, după ce a pregătit calea prin proroci și vestitori, în urmă „când sosî plinirea vremii”, trimise în lume chiar pre unul născut Fiul său Domnul și Mântuitoriu nostru Iisus Christos, să mântue pre oameni de acea mare rătăcire și decădere, să-i mântue din robia păcatului și a întunecului, și să-i ridice éreși la fericirea cea dintâi.

Astfelu dar venirea Domnului din ceriu pre pământ avu acea mare și sublimă misiune, mai întâi de a învăța pre oameni cunoștința unui adevărat Dumnezeu, pre care ni-o întonază și tropariul acestor sărbători, prin cuvintele; „nașterea ta Christosă Dumnezeu nostru, răsărit-a lumii lumina cunoștinții”, de a-i învăța, că Dumnezeu este deopotrivă Tatăl nostru al tuturor, precum și dicem în rugăciunea de toate zilele: „Tatăl nostru carele ești în ceriuri”, de a-i învăța, că El ca cel mai bun părinte, dorește de-o potrivă binele și fericirea tuturor, apoi de a-i mântui din robia păcatului și a întunecului, prin răscumpărarea cu scump sângele său versat pe lemnul crucii, pentru a se pute ridica earăși la starea fericirii cei dintâi.

Precum vedeți iubitorilor, Domnul nu ni adus din ceriu bunuri pământesci, nu ni adus nici aur, nici argint, nici alte bunuri lumești, de cari nici nu este lipsă, fiind toate acestea întru prisosință pre pământ; ci pre lângă opul (lucrul) cel măreț, al mântuirii noastre, ni-a mai adus cea ce ne lipsia, și învățăturile cele sfinte, prin cari se putem ajunge la acele bunuri lumesci, la binele posibil pre această lume, și fericirea cea vecinică din cealaltă lume, ni-a adus învățături mari și sfinte, pre cari le-a cuprins, în acea legătură sfântă dintre Dumnezeu și om, ce o numim religione, întemeiată pre fundamentul cel vecinic al dragostei evanghelice.

Religiunea este acea mare și neprețuită învățătoare a noastră, care ne conduce la toate cele bune și folositoare; ea este care ne luminează mintea și cunoștința, pentru a ști ce și cum se facem? ce și cum se lucrăm? ca să ajungem la bunuri pământesci, să ajungem tot la mai multă bună stare, vață și onore, să ajungem la pozițiune tot mai alasă în societate, în această viață, și prin acestea și la fericirea

din viața cea vecinică. Religionea este isvorul binelui și al fericirii noastre.

La toate acestea însă sfânta religione ne conduce prin biserica noastră strămoșască întemeiată de Domnul și Mântuitoriu nostru Iisus Christos, și prin școala noastră confesională.

Biserica și școala sunt cele două mari lumini, cari luminează ochii sufletului, precum luminează soarele și luna, și ochii trupului nostru.

Pentru a ve încredința despre acestea iubitorilor, nu ve voui aduce alte doveți, multora poate necunoscute; ci voui dice, să priviți în jurul vostru, nu numai la oameni singuratici, dar și la poporale și națiunile cu mai bună stare, cu mai multă vață și trecere în lume, și să cercetați ca să aflați, că numai cei doi mari luminători ai sufletului, biserica și școala le-a ajutat la acea înaintare. Acei doi mari luminători li-a luminat mintea și cunoștința ca să lucre numai cele bune și folositoare, și să se feriască de cele rele și păgubitoare.

Priviți earăși, și la oamenii cei decăduți, lipsiți și sărăciți și ispițiți ca să aflați, că numai desconsiderarea, nepăsarea și neinteresarea de cei doi mari luminători, nepăsarea de biserică și școală, de învățatură și lumină, i-a împins la starea cea tristă și dureră, în care se află.

Pentru a înțelege și mai bine neprețuitele bunătăți și folose ale bisericii și școlei, ale învățaturii și luminii, ispițiți, ca să aflați, că tot ce este măreț și binefăcătoriu în lume, s'a făcut numai prin religiozitate, și prin învățatură și lumină, tot ce vedem măreț și frumos, începând dela bisericile și școlile cele mari și frumoase, până la mănăstiri, spitale, fonduri și fundațiuni, și alte asemenea aședămintele de binefacere, sunt rezultatul simțului religios și al învățaturii și luminii, dobândite prin biserică și școală.

De aici și provine, că cu cât este un om, un popor, o națiune mai luminată, cu atât și jertfese mai mult pentru biserică și școală, și cu atât mai cu tărie ține la ele, știind că din acestea isvorește tot binele pământesc și fericirea cerească, știind că ele sunt isvorul binelui și al fericirii oamenilor.

Eată dar iubitorilor, ce daruri mari, ni-a adus nașterea Domnului, eată cum ni-a arătat Domnul, că putem ajunge și noi, ca și celelalte poporale conlocuitoare, tot la mai multă bună stare, vață și onore, la binele și la fericirea la care nisui.

Eată de ce s'a bucurat de nașterea Domnului, nu numai oamenii pre pământ, dar și îngerii din ceriu, eată de ce ne bucurăm și noi totdeauna, dar mai ales astăzi când serbăm amintirea evenimentului celui mare și minunat al nașterii Domnului.

Deci dar ce vă pot recomanda mai cu căldură și la această ocaziune, decât ca, dacă voim a ne apropia și noi, tot mai mult, de binele și fericirea pentru cari a

venit Domnul din ceriu pre pământ pentru cari a pățimit, s'a îngropat și a înviat din morți; dacă voim să ajungem zile mai bune; atunci să ținem și noi, tot cu mai multă tărie, la biserica străbună și la școala ei confesională. Și anume cei mai crescuți, cei mai în vârstă, să cercetăm cât mai regulat sfânta biserică, nu numai ca să ne rugăm lui Dumnezeu, dar și ca din sfintele slujbe, din scrierile sfinților evangeliști și apostoli, din ale sfinților proroci și părinți să ne luminăm cu lumina cea adevărată a sfintei religione, neapărat de lipsă la ajungerea binelui și a fericirii noastre.

Precum ve recomand cercetarea bisericii, tot asemenea ve îndemn și la cercetarea școlei cu pruncii voștri, nu numai pentru a se lumina și ei cu lumina sfintei religione, dar și pentru ca să-și câștige și celelalte învățături trebuincioase, fără de cari astăzi forțe cu greu mai poate trăi cineva în lume.

De veți asculta iubitorilor aceste sfaturi părintești, atunci din zi în zi veți înainta tot mai mult, în cele bune și folositoare, din zi în zi veți apropia tot mai mult de ajungerea dorințelor voștre, și nu numai astăzi, dar și în celelalte zile ale vieții voștre veți simți în măsură tot mai mare bucuria vestită de înger, la nașterea Domnului.

Cea ce dorindu-ve din inimă, și poftindu-ve, ca aceste sfinte sărbători, precum și cele apropietore, ale anului nou, și ale botezului Domnului, să le petreceți în pace, sănătate, și mulțămire, și să le ajungeți încă la mulți ani fericiți, tot cu mai multă bucurie, prelângă împărțășirea binecuvântării noastre archierești, am rămas, Sibiu, la sărbătorile nașterii Domnului din 1900.

Al Vostru tuturor

de tot binele voitoriu

Ioan Metianu
arhiepiscop și metropolit

Pace și Bunăvoire.

Înainte cu nouăsprezece veacuri omenimea era înglodată în păcate. Se înstăpânise în lume o înfiorătoare decadență morală, pe care ne-o descrie în colorile cele mai triste celebrul istoric roman, Tacit.

Națiuni întregi gemeau sub jugul sclăviei și națiuni întregi își băt看u joc în modul cel mai revoltător de noțiunea libertății. Cel mai tare era stăpân desăvârșit pe sorțea celui mai slab. Și sorțea milionelor de oameni era atârnatore dela caprițul unei singure ființe omenesci, care și închipuia că reprezintă Atot-puternicia.

Întunerecul își întinsese arpile asupra întregii vieți morale a omenimei, și nici o rază de lumină, din nici o parte, pentru a resfira acest întunerec!

Omenimea n'avea decât să facă încă un pas pe calea apucată, spre prăpastie, ca să fie necesară trimiterea unui nou potop asupra ei, pentru a o curăți de pe fața pământului și a crea o lume nouă.

Dar' n'a venit potopul ci a venit lumina. Lumină vie și adevărată. Din iesle a răsărit, ca o stea luminosă, pentru a propovădui lumii iubirea și adevărul. Și s'a umplut de bucurie ceriul și pământul. Crai dela răsărit au alergat la iesle pentru a se închina luminii noue, ear' îngerii în cor cântat'au imn de preamărire, zicând:

Mărire întru cei de sus lui Dumnezeu și pe pământ pace, între oameni bunăvoire!

Pace și bunăvoire! Daruri trimise de sus, pentru ca omul să le ascundă în inimă sa și să le păstreze ca dar dumnezeesc! Insuși fiul lui Dumnezeu a adus aceste daruri în lume. El, care a venit în lume pentru-ca să arete omului calea adevărului, să-l rescumpe din păcatele trecutului și să-l facă desăvârșit, așa cum Tatăl îl contemplase dintru început.

Dar' a venit în lume și lumea nu l-a cunoscut. A vorbit omului și omul nu l'a înțeles. Și nu-l înțelege nici astăzi. Pentru-că El a vestit pacea pe pământ, ear' omul vestește resboiul. El a propovăduit iubirea, omul samănă ura și neînțelegerea. El a arătat calea adevărului, omul urmăzează calea nedreptății.

Nouăsprezece veacuri au trecut decând s'a arătat lumii lumina cunoștinței și omenimea tot mai mult s'a îndepărtat și se îndepărtează de ea. Și nu e bine așa. Omul ar trebui să se scuture de patimile uricose ale urei, pimei și ale dușmăniei și să facă loc în inima sa pe sēma păcii și a bunăvoiri, darurile trimise de sus.

Acēsta e însemnătatea și acesta e simbolul frumosei serbători în preajma căreia ne aflăm.

Pace și bunăvoire!

Omenimea însă, sedusă și stăpânită de pasiuni și de interese egoiste a devenit astăzi impenetrabilă pentru înțelegerea acestei zile mărețe, ziua nașterii Mântuitorului.

Interese particulare, de stăpânire, de suprematisare, de cucerire, țin de nou ascunse razele luminii cunoștinței, trimisă de sus pentru luminarea minților și încălzirea inimilor omenesci. Și mințile au devenit seci și inimile reci.

Și pentru a respira de nou întunerecul se cer mari opintiri, și se cere cooperarea tuturor omenilor de bine. Și tocmai acești omeni de bine au lipsă de pace între ei și de multă bunăvoire.

Intre acestia ne putem număra și pe noi. Poporul nostru optsprezece veacuri, aprōpe împlinite, a luptat în continuu în contra ispitelor vrășmașe de cucerire și are să lupte încă și astăzi și cine știe cât va mai avē să lupte.

A luptat dar' n'a obosit. A luptat și n'a desperat. N'a pierdut nici pe un moment speranța în ivirea zorilor mai frumoșe pe sēma sa și nici credința în vitalitatea sa proprie și în ocrotirea de care l'a împărțit totdeauna Pronia divină.

A luptat și prin lupte a trăit, va lupta și prin lupte va trăi și în viitor.

Dar' și lupta trebuie să aibă un sfârșit și trebuie să aducă odată rōdele așteptate. Vor veni. Și tocmai pentru a accelera sosirea acestui moment, e necesară pacea, bunăvoirea, buna înțelegere între frați și solidaritatea în acțiunile lor de interes comun.

În ajunul acestei zile mari deci, când milioane de inimi se bucură, când milioane de glasuri cântă pacea pe pământ și bunăvoire între omeni: să ne gândim și noi la imperioasă necesitate de a fi uniți în cugete și în simțiri, și uitând toate necazurile din trecut, tot amarul ce ni s'a cauzat, dintr'o parte sau dintr'alta, să inaugurăm o nouă eră de bună înțelegere, de frățietate și de solidaritate.

E timpul suprem pentru a merge mână în mână, umăr la umăr, nu pentru a cuceri și a câștiga, ci pentru a conserva și asigura, pentru a apăra

aceea ce avem, ce ne-a mai rămas din moștenirile câștigate cu multă sudoare și cu grele lupte purtate de înaintașii nostri: limba și legea strămoșească.

Pace și bunăvoire să se salășuască deci în inimile noastre, a tuturor!

În preajma serbătorilor, sublime și înălțătoare de inimi, ale nașterii Mântuitorului, aceste daruri le implorăm dela Pronia dumnezească pe sēma poporului român din patria acēsta, vrednic de o sōrte mai bună:

Pace și bunăvoire!

Din parlamentul român.

Discursul dlui Tache Ionescu.

Cu ocaziunea discuției asupra adresei, desvoltată în camera română, dl Tache Ionescu, fost ministru, a rostit în 2. Decembrie v. un frumos discurs mai lung, din care eștragem următoarele părți interesante:

Am avut, când am venit la guvern, greutăți de ordine externă. Nu voi vorbi de cele ce sunt încă în curs, voi vorbi însă de cele cari s'au săvârșit. Nu voi zice nimic de cestiunea Porților de fer. Probă că partidul conservator a lucrat și bine și cuminte în acēsta cestiune, vedem că opozițiunea nu mai zice nimic, nu se mai aud vorbele: „*Lar Porțile de fer?*”

Desbaterile Adresei s'au terminat și n'am auzit acest cuvânt pronunțat de opozițiune.

Să fie prudentă de partea opozițiunii? Să fie credința că anul trecut era oportun de a vorbi, și cu cât trece vremea este mai inoportun de a vorbi? Nu știu. Ceea-ce constat însă este, că opozițiunea, fidelă Majestății Sale Regelui, cum se zice aiurea, n'a mai zis nimic despre Porțile de fer.

Nu voi vorbi mult, d-lor, despre conferința dela Haga. Ce avea România de făcut la Haga? Să escalăscă un petec de hârtie, care pentru cei mari va rămâne vecinic literă mōrtă? Dar a făcut ceva România acolo, și acest merit este exclusiv al fostului ministru de Externe, este mare căci ați avut deja ocaziunea să-l apreciați. La Haga, România s'a opus la acele comisiuni de anchetă pentru turburări ale supușilor unei alte țări, și mi se pare că campania de presă ce s'a făcut în Europa în contra noastră, în Maiu și Iunie anul trecut, a dovedit că putea să fie pericol, dacă se primea o ast-fel de dispoziție. De sigur că nu se putea să nu se primescă propunerea noastră, căci tratatele nu se fac de cât cu unanimitate, dar meritul era să ghiciți într'un tratat de pace și arbitragiu că este un articol ce se putea întorče în contra intereselor țării și să-l împiedecăm. (Aplause).

Aveam, d-lor, când am venit la guvern cestiunea Brașovului, cestiunea grea pentru toți, pentru noi foarte grea. Și de ce era grea? Fiind-că trebuia obținut de la monarhia vecină ceea-ce se refuzase dlui Sturdza, și trebuia obținut de către un guvern, care venea la putere în urma înfrunirilor de la „Dacia”, a unui guvern ce făcuse obstrucționism pe acēsta cestiune. Era așa de grea cestiunea acēsta, în cât eu vă asigur, că dacă n'am fi fost în stare s'o rezolvăm, mulți dintre noi ar fi trebuit să dispărem din viața politică a Regatului. Am rezolvat'o, și am rezolvat'o așa de bine, în cât s'a făcut cu mulțumirea tuturor.

Este poate singura ocaziune, de un amar de vreme, în care și Români au fost încântați la București și Maghiarii la Buda-Pesta. Atât mai bine că s'a mulțumit totă lumea, căci aceasta este soluțiunea adevărată a cestiunilor internaționale.

Era, Dlor, o altă cestiune externă, moștenită de noi de la partidul liberal: era cestiunea insulei Bujoreșcu.

Șițiți care era situațiunea. Într'o insulă a Dunării, o insulă românească, de doi ani de zile stă un pichet bulgăresc.

Vedeți D-vōstră situațiunea acēsta în cēsul morții lui Mihăileanu; vedeți puțința de a mai avē un pichet bulgăresc pe o insulă românească a Dunării; vedeți ușurința cu care s'ar fi retras pichetul de către statul vecin dacă am fi cerut acēsta în mijlocul acelor turburări; și vedeți puțința pentru noi de a mai păstra pichetul pe insula noastră în mijlocul acelor turburări?

Ei bine, pur și simplu am scos pichetul din insulă.

Și după cum Alexandru Lahovary a dat ordin să se tragă cu ghiulele de la Sulina în Olga, tot așa Iancu Lahovary a dat ordin să se scōtă pichetul bulgar, — și s'a scos pichetul bulgar din insula Bujoreșcu (Aplause).

Fiind-că, D-lor, vorbesc de insula Bujoreșcu, să-mi dați voe să fac o mică digresiune și să ating o cestiune, care este în Mesagiu, și despre care s'a vorbit tōrte puțin în aceste desbateri.

Să fie sigur Dl ministru de externe, că nu voi spune nimic în privința negocierilor care se urmăzează și voi păstra rezerva cea mai completă, fiind-că știu foarte bine, că singurul mijloc de a împedeca pe un stats-șe-șe-șe o legitimă satisfacție, e să o ceri cu prea multă îndărătnicie și cu sgomot și să faci ast-fel, ca opoziția din propria lui țară să-l împedeca în acțiunea lui bine-voitoare.

Dar' eu care sunt într'o situație liberă, pot să zic un lucru pe care Dnii ministri nu-l pot spune, și anume să lămuresc puțin aceste noue relațiuni dintr' regatul României și Principatul vecin.

Dlor deputați, situația actuală dintr' noi și Bulgaria nu e un accident.

Nu e numai o întâmplare trecătoare, datorită operei unui nebun, care într'o zi 'și-a ales o victimă. Profit de împrejurarea ca să vă spun că alegând pe Mihăileanu a ales foarte bine.

Din punctul de vedere al suprimării omului celui mai energetic din lupta românismului din Macedonia, incontestabil că vrășmașii au ales bine, au lovit la mir cum se zice. Așa era Mihăileanu, centru al mișcării și merită acest elogiu când se vorbește de dēnsul aici. (Aplause).

Dar' Dlor deputați, raporturile dintr' noi și Bulgaria, raporturi cam strînse, — nu vorbesc de raporturile dintr' guvern, acēsta este altă trebă, vorbesc de raporturile dintr' popōre, — sunt azi cam încordate. O explicație se impune: Noi, dlor, am fost în totdeauna prieteni ai Bulgarilor. Ar fi o naivitate și o nedreptate să spun că am trecut Dunărea și ne-am bătut pentru libertatea Bulgariei; eu cred că ne-am bătut pentru alt-cēva, pentru independența României. Că Bulgarilor au profitat de sângele nostru e esact; dar' nu ne-am dus acolo, nu am trecut noi Dunărea pentru Bulgari. În alte împrejurări însă, două împrejurări istorice, noi prin atitudinea noastră, am făcut că există azi un principat al Bulgariei, absolut afirm acēsta și vă voi dovedi-o.

După răboiul cine nu știe că ni s'a oferit quadrilaterul și chiar și Vidinul, dacă am fi insistat. Că am făcut rău că nu am primit, este altă socotēlă; convingerea mea este că am făcut foarte rău, convingerea mea este că aveam tot dreptul asupra quadrilaterului; că din moment ce noi pierdem o bucățică din pământul nostru, eram în dreptul nostru să luăm o altă bucată și în acea bucată să ne stabilim cu linisce, nu cu frică și turburare; convingerea mea este, că quadrilaterul locuit în majoritate de musulmani, — căci era locuit de musulmani — nu aveam nimic periculos pentru noi. Acēsta este convingerea mea; da pentru Bulgaria nu împōrtă. Pentru ea împōrtă faptul, că Români n'au primit quadrilaterul, faptul că din astă pricină azi principatul Bulgariei stăpinesce acēsta forteretă formidabilă a Europei, care se chēmă quadrilaterul, și că îl stăpănesc grație Românilor care n'au vrut să-l primescă, din cauza pōte a sentimentelor umanitare, a sentimentelor generose ale unora dintr' omenii care erau pe-atunci la guvern, a Românilor cărora li se părea lucru monstruos ca să stăpănescă pământ străin.

A doua împrejurare. Vē aduceți aminte că în momentul în care s'a proclamat unirea Rumeliei orientale cu Bulgaria, în acel moment unic totă lumea era contra Bulgariei.

Rusia părăsise pe principele Bulgariei și-și rechemase ofițerii.

Serbia declarase rebel Bulgariei, Turcia nu aștepta de cât o încurajare pentru ca să facă tot așa. Dacă în acel moment regatul român, în loc de sentimentul de amiciție, în loc de sentimentul de fraternitate, pe care l'a avut pentru principatul bulgar, ar fi in-

tervenit și ar fi zis: *la împărțelă*, — astăzi n'ar mai exista un principat bulgar.

Acēsta se pōte afirma cu totă siguranța (Aplause). Iată dar' doue împrejurări istorice, în care grație purtării noastre, amiciția s'a stabilit, s'a întărit și a prosperat principatul vecin. Că acēsta întărire și acēsta prosperare s'a făcut după cum zisei cu ajutorul nostru, nu încape vorbă; că dorim și de aci înainte progres vecinilor nostri, este lucru sigur; dar' cred că a venit momentul să zicem că s'a isprăvit, — nu că s'a isprăvit cu bunele raporturi dintre statul vecin și noi — ferescă D-zeu, — dar' s'a isprăvit cu pasivitatea noastră. Cred că este momentul să se știe, că ori-ce altă turburare de echilibru în Peninsula Balcanică nu se mai pōte face fără noi și fără consimțământul nostru. (Aplause).

Noi nu avem nici un fel de dorință de cucerire. Fără a striga — trāescă Sultanul, — suntem absolut mulțumiți cu statu-quo; și nu dorim mai mult de cât, ca acest statu-quo să dureze câte secole mai mult. Toți însă trebuie să știe, că statu-quo când se va turbura avem și noi cuvântul nostru de zis, și că la acēsta ne îndrituește dreptul nostru istoric. Suntem singurul stat creștin în Orient, care n'a fost provincie turcescă, care a putut servi de cămin tutulor celorl'alți, cari după ce și-au pierdut viața de stat, au venit la noi să păstreze un rest de viață națională, și de aici din casa noastră să plămădescă viitorul lor renaștere. (Aplause prelungite).

D-lor suntem *primi inter pares*, pentru acēsta nu cerem nici o egemonie, dar' nici nu putem să fim ultimii *inter pares*. Și dacă suntem *primi inter pares* avem și noi dreptul să ne îngrijim de sōrtea și viitorul Românilor din Imperiul otoman, cu același titlu cu care se preocupă Bulgarii, Grecii și Sērbii de sōrtea conașionalilor lor. Avem și noi dreptul atunci când ar fi să se reguleze altfel sōrtea lor istorică, avem dreptul, nu numai dreptul, avem datorita să ne spunem cuvântul nostru. Nu suntem cantitate neglijabilă în cestiunea balcanică; nu înțelegem să fim cantitate neglijabilă, pe câtă vreme vom fi în stare să avem glasul nostru rezemat pe brațul nostru. De aceea putem să afirmăm, că de aci înainte nici o schimbare fără consimțământul nostru nu se va mai face. (Aplause prelungite).

Din România

Dela curtea română. Se scrie din București că Dumineca trecută Alteța Sa Regală Principele Carol a asistat la serviciul divin oficiat în Capela Mitropolitană și pentru prima oră s'a împărțit cu sfințele taine, în prezența I. P. S. Sale, Metropolitului Primat și a profesorului Alteției Sale de religione, Iconomul Const. Nazarie.

Lege în chestia meseriașilor. În ședința de Marți a camerei române, în urma unei interpelări adresate guvernului, dl Nicu Filipescu, ministru domeniilor, a făcut declarație, că în cursul lunii Ianuarie va depune pe birou un proiect de lege în chestiunea meseriașilor.

Dl Filipescu a aflat de bine a da cu ocaziunea acēsta sfaturi meseriașilor, îndemnându-i să se ferescă de ademeniri demagogice, să aibă încredere în hărnicia lor proprie și să nu credă, că este destul, dacă se fac legi, pentru-ca situația lor să se schimbe spre bine.

— „Legea, — a zis dl Filipescu, — n'are numai avantaje pentru meseriași, ci și îndatoriri. Voim prin legea acēsta să înființăm școli profesionale, casse de ajutor pentru meseriași. Noi putem admite însă, ca să cerem examene de capacitate pentru meseriași, dând asociațiilor dreptul de a respinge sau admite dela lucru o clasă de meseriași. Până acum am avut în cod munca silnică, nu putem înființa în lege ne-munca silnică, care nu este în spiritul echității și dreptății.

Înțelegem de a se înființa trei ani de ucenicie, asemenea să fie feriți lucrătorii nostri de invasiunea meseriașilor străini; înțelegem să dăm ospitalitate străinilor, dar' nu înțelegem să dăm acēsta ospitalitate în detrimentul meseriașilor nostri români. Nu voim să facem în țara noastră receptacolul tuturor scursorilor orientului. Voiu adopta pentru meseriași

nostru legi ocrotitoare și naționale, cari se le asigure destule avantaje; dar se caute ei însăși să-și câștige mai departe avantaje prin munca lor, dovedind guvernului că trebuie să meargă mai departe pe calea reformelor începute de actualul guvern în această chestiune." Declarațiunile acestea au fost primite cu aplauze vii și prelungite.

Reforme militare. În *Monitorul oficial* a apărut următorul decret pentru organizarea armatei de a 2-a linie:

Cu începere de la 1 Aprilie 1901, se va organiza, în circumscripția de recrutare a fiecărui regiment de infanterie, câte un batalion de miliții.

În fie-care regiment de infanterie se constituie un deposit al batalionului de miliții, comandat de un căpitan, luat dintre capitani activi, ajutat de un personal determinat prin legea bugetară. Acest căpitan va fi însărcinat cu pregătirea mobilisării batalionului de miliții și cu păstrarea echipamentului, armamentului și materialului necesar mobilisării batalionului.

La mobilizare, el devine ajutorul comandantului batalionului.

Efectivul de război al acestor batalioane, prevăzut de regulamentul de mobilizare, se va compune din contingentele de miliții, chemându-se, pentru formarea lor, în tot-d'una contingentele cele mai noi.

Milițenii vor fi chemați în fie-care an, la un period de instrucție de 15—30 zile, în proporție de 1/3 din efectivul de război al batalionului și în tot-d'una contingentele cele mai noue.

Milițenii vor fi supuși la toate obligațiunile prevăzute prin regulamentul asupra mobilisării armatei, pentru congediați și rezerviști.

Cadrele ofiteresce ale batalionelor de miliții se vor constitui cu oficerii activi și din rezervă.

Regimentele, întocmind ordinea de bătae a regimentului și a batalionului de miliții, vor propune repartiția oficerilor din activitate și din rezervă, de cari dispun.

Batalioanele de miliții vor purta numele regimentului de infanterie, din circumscripțiunea căruia sunt organizate, însă fără număr.

Revista esternă

Independența Cretei. Reîntors din turneul său pe la curțile europene prințul George al Greciei, guvernator al Cretei, a fost așteptat în Canea de număröse deputați, cari sperau să afle vesti bune cu privire la planul de a proclama independența Cretei, ceea-ce se plănuia a se face în Aprilie când expiră mandatul prințului. Deocamdată însă misiunea prințului pe la curțile europene n'a avut rezultatul dorit. Tot ce a putut esopera e asigurarea, că până la finea anului 1902 cestiunea se va regula definitiv.

Pacea chineză. Ziarelor din Londra li-se raportază, că consulii din Peking au hotărât să recerce pe mandatarii chinezi ai tratativelor de pace, să-și formuleze în scris întrebările cu privire la detașările notei colective a puterilor. După aceea vor ține de nou conferință comună.

Vor avea deci timp destul să aștepte sosirea răspunsului, dat fiind că nu e în firea diplomaților chinezi să grăbiască cu darea astorfel de răspunsuri.

Tot din Peking se raportază la Londra ziarului *Times*, că trupele engleze nu voesc să opereze alături de cele germane, fiindcă în consiliul de stat major al lui *Waldersee* nu au reprezentant, întreg consiliul e pur german, și nu le sunt pe plac nici poruncile arbitrar ale statului major. Pe lângă acestea se mai plâng și de tirania inesplicabilă a Germanilor.

"Times" zice că Englezii numai în acel cas vor lupta alături de Germanii și cu trupele celorlalte puteri, dacă se va satisface dorințelor lor.

Războiul Burilor. Din *Capstadt* sosesc la Londra știri foarte îngrijitoare. Burii au pătruns în regiunile sudice ale coloniei, cu mult mai departe de cum pătrunseseră

la începutul războiului. Colónele cari operază în părțile vestice, înaintează spre Malmesbury, cele de la est pătrund mai mult spre Beaufortwest. În jurul ambelor acestor orașe sunt mulți coloniști olandezi, cari se asociază la trupele Burilor. O a treia comandă operază spre Fraserburg, ear' în partea ostică a coloniei, o altă comandă operază să străbată spre Cardock. Pretutindenea trupele bure și recuiră montagiu și muniție, adunându-și până acum 20.000 de cai odihniți. Cea mai mare temere li-o însuflă Englezilor genialul general *De Wett*, de care se tem tare, că 'i va succede și lui să pătrundă în colonie, când apoi șansele războiului vor trece mult pe partea Burilor.

Situația destul de critică pentru Englezi easă la ivelă și din faptul, că unul dintré cei mai de valoare politicieni și diplomați ai Angliei, ambasadorul *Sir Henry Drummond-Wolff* din Madrid se vede îndemnat a propune guvernului său pace cu Burii. Într'o epistolă deschisă apreciind rezultatele de până acum ale războiului și prospectele pentru viitoriu recomandă sistarea războiului pe baza unei înțelegeri i pacifice, pentru-că chiar și în cel mai bun cas — zice *Drummond* — acest război va lăsa după sine o nestinsă ură de rasă. Propune pentru Burii o autonomie cum aveau insulele ionice întré anii 1817—1864.

Generalul De-Wett. Precum revoluția mare franceză a produs pe Napoleon Bonaparte, așa și Transvaalul produce, acum, când războiul cu Anglia era considerat ca sfârșit, un mare geniu militar, pe generalul *De-Wett*.

Ivirea pe scena săngerului război sud-african a militarului acestuia, pôte să aibă urmări mai importante de cât își pôte închipui cineva, căci, de la prelungirea mai mult sau mai puțin îndelungată a războiului, atrână puterea și prestigiul viitor al Angliei.

La Londra se credea că războiul e sfârșit. De aceea mareșalul *Roberts* a fost numit comandant suprem al armatei engleze iar Londra pregătea învingătorului "*Roberts Africanul*" o primire triumfală.

De o dată, însă, tabloul se schimbă. După plecarea mareșalului, războiul de guerrilla începe cu totă puterea. Colónele engleze hărțuite și ameteite, sunt neputincioase ca să captureze cele câteva Comandos rezlețe; șefii buri sunt de o dibăcie și de o mobilitate extraordinară, o mare oștire de aprópe 250.000 ómeni nu este în stare ca să biruiască câte-va cete, care numără de la 15 la 20.000 luptători. Dar' mai pre sus de toți și copleșind pe toți apare figura generalului *De-Wett*, care ține piept întregii armate britanice, inundază posesiile engleze, taie pretutindeni comunicațiile și reinviază panica la Londra.

Ziarele engleze sunt pline de admirație pentru acest mare militar.

Atât de mare impresie a făcut isprăvile militare ale acestui *arendăș bur*, care a devenit un strateg fenomenal, în cât guvernul englez pregătesce trimiterea încă a 40.000 soldați pe câmpul de luptă. Dar' se impune întrebarea: ori cât de puternică și ori cât de bogată e Anglia, pôte dânsa face la nesfârșit atât de mari cheltuieli de ómeni și de bani?

Războiul transvaalian, în prima lui periódă a silit pe Englezi să trimită în Africa aprópe 300.000 ómeni și să cheltuească peste 2 jum. miliarde; apariția lui *De-Wett* și neașteptatele și minunatele lui biruințe, vor sili pe Englezi să mobilizeze cel puțin încă 40.000 ómeni și să cheltuească alt miliard și jumătate, pôte alte două miliarde.

Iată de ce ómenii politici cumiști din Anglia întreabă: "dar' sacrificiile, pe care le face astăzi Anglia, nu sunt în mare disproporție cu echivalența, pe care o oferă Transvaalul, și óre slăbirea Angliei într'un război fără glorie nu este lucru dorit și pregătit de către alte puteri europene?"

Incontestabil, că acuma Marea Britanie face ultima ei sforțare în actualul război, iar actul final al dramei va fi: o luptă inegală dar' înfricoșată între un om de geniu, *De-Wett* și cel mai mare imperiu al lumii actuale: Anglia.

Impărțirea darurilor de Crăciun.

— Invitare —

Ne luăm voie a invita pe această cale pe toți cei cu durere de inimă pentru săracii nostri la serbarea de împărțire a darurilor de Crăciun, ce se va face *Duminecă în 24 Decembre v. c.* (ajunul Crăciunului) la órele 3 d. a. în sala cea mare dela "*Gesellschaftshaus*" după următorul

Program:

1. "Cuvânt de deschidere"
2. "Rugăciune", cor mixt de W. Humpel.
3. "O ce veste minunată", cor mixt de G. Dima.
4. "O colindă", cor mixt de T. Popovici.
5. Dare de sémă asupra darurilor incurse.
6. "Rugăciune ocațională"
7. Impărțirea darurilor.

Intre cântece grupuri de copii se produc ca crai, colindători etc.

Taxa de intrare 20 bani. Eventualul venit curat e destinat fondului de cumpărare a unui local propriu cu hală de vânzare.

Din ședința comitetului "Reuniunii socialilor români din Sibiu", ținută la 21 Decembre st. v. 1900.

Victor Tordășianu
președinte.

Ioan Apolzan
notariu.

NOUȚĂȚI

Din cauza sântelor sêrbători ale Nașterii Domnului, numărul proxim al foiei noastre va apăre Joi în 28 Decembre v. c.

Avansări în armata austro-ungară. Cu ocaziunea avansamentelor de anul nou în armata austro-ungară au fost numiți locotenenți în rezerva următorii fosti voluntari români: *Teodor Cheul* la reg. 63, *Aurel Ciortea* la reg. 31, *Demetriu Voina* la reg. 64, *Alexandru Danescu* la reg. 31, *Filip Suciu* la reg. 2., *Daniil Șerban* la reg. 31, *Martin Buna* la reg. 50, și *Valeriu Montani* la reg. 50.

Calendar bisericesc. S. S. *Archieșul Sofronie Vulpescu Craioveanu* a dat la lumină zilele acestea, cu înalta binecuvântare a Sf. Sinod din România, un prea frumos calendar bisericesc de perete, pe anul 1901. Calendarul acesta, foarte frumos, care costă numai 50 de bani, este ilustrat cu portretele I. P. S. S. *Metropolitului Primat*, *Metropolitului Moldovei* și S. S. *Episcopii din România*.

Masa studenților din Brad. Dl. Dr. *Aurel Lazar*, avocat în Oradea-mare, s'a înscris membru fondator la "Reun. masa studenților" de la gimnasiul român gr-or. din Brad. În favorul aceleiași mese dl. Dr. *Zosim Chirtop*, avocat în Câmpeni, a trimis 20 coróne, încasate de la *Vasile Patita*, învețătoriu pensionat, în Câmpeni. În numele tinerimei exprimă noilor membri mulțămia profesorului V. Boneu.

Țarul Nicolae II, care petrece încă tot la Livadia, se va muta la Petersburg în 2 Februarie. Probabil, că pentru a se recrea deplin, va merge pe timp mai îndelungat la Mentone.

La universitatea dia Cluj înscrierile pentru semestrul al doilea se încep în 7 Ianuarie durând până în 18. Cei cari din motive acceptabile nu se pot presenta la înscrieri în termenul indicat aci, au să noufice decanatului, indicând în rugare terminal până la care voesc să obțină amânarea înscrierii. Acest termen însă nu pôte fi mai îndepărtat de cât cel mnt până la 14 Februarie.

Pentru săraci. Primăria Capitalei București a distribuit săracilor, cu ocaziunea sêrbătorilor ce se apropie, suma de lei 10.000 și 40 stânjini de lemne.

Cum însă cererile de ajutor sunt foarte numeroase, e probabil că dl. primar *Dela-vrancea* va mai deschide încă un mic credit.

Cardinalul Schlauch—despre secul XX. Cu ocaziunea felicitărilor de anul nou cardinalul *Slauch*, episcop în Oradea-mare, în răspuns dat la aloctiua prepositului *Winkler* a zis despre secul XX următoarele:

"În lumea ideilor, în viața socială domnesce mare confuzie; ómenii caută ceva, dar' nici ei însiși nu știu ce caută; și în religie și în potică și-au pierdut cumpétul. Sunt confundați până la gât în Nirvana, în cara i-a aruncat adorarea materialismului. Și-au pierdut cre-

dința față de toate cele, chiar și față de ei însiși. Acesta e signatura secului XIX. Ce ne va aduce însă secul XX? Să avem încredere în Dumnezeu, că noul secul va fi altcum. Organizația bisericii stă pe basă divină și privind-o chiar și din punct de vedere omenesc ea e atât de puternică, în cât nici atacurile de două milenii n'au fost în stare să o descompună.

Schlauch și-a terminat răspunsul cu următoarele:

"... De aceea să înțrăm cu încredere în secul XX. Isus este cu noi în corabie. Vom avea viscole cum au mai fost, dar' nu ne vom cufunda. Ne vom face datorința; vom îngriji de fericirea sufletescă a noastră și a credincioșilor nostri. Conduși vom fi în toate de iubire, pentru-că iubirea iubire seceră și în iubire e triumful sigur."

Vieța socială.

Concert în Deva. Corul bisericii române greco-orientale din Deva invită la Concertul împreună cu producțiune teatrală ce se va ținea în 8 Ian. 1901 (adeacă a doua zi de Crăciun) în sala "Redout" din Deva cu concursul d-lor *Alexandru Moldovan* și *Alexandru Schuster* din Deva. Prețul de intrare: De persónă loc. I. 2 cor., loc. II. 1 cor. 40 fil., loc III. 1 cor., parterre 80 fil., galerie 50 fileri. Venitul curat e destinat în favorul reparării bisericii din Deva. Începutul la 8 ore sêra. (Suprasolvirile marinimose se primesc cu mulțămia și se vor cuita pe cale ziaristică.)

Programul e următorul: I. 1. a) "Eată ziua triumfală", cor bărbătesc de W. Humpel. b) "Copilița din Bănat", cor bărbătesc de * * 2. a) "Ochii tîi frumoși și limpezi", romanță de I. Paschil. b) "Wenn der Mensch noch Jüngling ist", cântec de M. Richter. Tenor solo, ambele executate de dl. *Alexandru Schuster*. 3. a) "Marș ostășesc", cor bărbătesc de N. Popoviciu. b) "Fóie verde de trifoi", cor bărbătesc de T. Popoviciu. 4. "Cât aș dorii", duet executat de d-nul *Alexandru Schuster* tenor și d-nul *Alexandru Moldovan* jun. bariton. II. "Pisica" comedie într'un act de *Teochar Alexi*. III. "Otrava de hârciogii" comedie într'un act de *Anton Pop. IV. "Negustorul și norodul"*, dialog.

Posta ultimă.

Alegerile în Austria.

Joi, 3 Ianuarie n. au fost continuete alegerile pentru reichsrath-ul din Austria. S'au făcut peste tot în ziua aceea cincizeci și opt de alegeri, al căror rezultat încă nu'l cunoștem. Celelalte alegeri vor urma pe rând, astfel, că cele din urmă se vor face la 18 Ianuarie n.

In contra obstrucției.

Partidul conservativ al marilor proprietari din Boemia a adresat un manifest calduros alegătorilor, în care ceréndule voturile, ia poziție energică în contra obstrucțiunii și înșiră toate urmările estreme de grave ce le-ar pute avea înscenarea obstrucției și în noul reichsrath. Pentru a păși cu sorți mai siguri de isbândă în lupta electorală, partidul din întrebare a legat compromis cu partidul liberal.

La Viena.

Se depeșeză dela Budapesta, că ministrul president *Szell Kálmán* va merge Duminecă la Viena pentru a exprima în numele guvernului maghiar tuturor membrilor casei domnitóre obicnutele felicitări de Anul-Nou.

Parlamentarism ciuntat.

Intre multele planuri, combinate pentru sanarea relelor din cealaltă parte a monarhiei, se află și acela, de a permite pe un timp óre-care numai funcționarea casei de sus, ear' activitatea reichsrath-ului să fie suspendată. În privința acesta guvernul austriac a consultat mai multe capacități în cestii de drept public, și părerea acestora e, că lucrul ar fi admisibil; pentru-că precum o singură plămână pôte face omului serviciu suficient în cas că cealaltă e bolnavă, tot așa și o singură casă pôte funcționa constituționalcește, când cealaltă parte a parlamentului e bolnavă. Óre așa se fie??

Nr. 743.

[247] 1—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei a treia de clasa I. din Sebeșul-săseșc, devenită vacantă în urma morții parohului Avram David, se publică concurs cu termen de 30 de zile dela prima publicare în „Telegraful Român“.

Emolumentele împreunate cu acest post de paroch sunt cele fasonate în cōla B. pentru întregirea dotațiunei dela stat despre cari concurenții și pot lua informațiune mai de aproape dela comitetul parochial ori dela oficiul protopresbiteral.

Concurenții au să-și așternă cere-rile instruite conform §-lui 15 lit. a. din Regulamentul pentru parochii, în termenul indicat, subsemnatului oficiu protopresbiteral.

Sebeș, 12 Decembre 1900.

In conțelegere cu comitetul pa-rochial.

Oficiul protopresbiteral al Sebeșului.

Sergiu Medeau
protopresbiter.

[251] 1—3

Concurs

In urma anulării alegerii de pa-roch, săvârșite la 29 August a. c. în Șoimuşul-român, pentru ocuparea numitei parochii vacante de a III-a clasă se escrie un nou termen de 30 de zile dela prima publicare în „Telegraful Român“.

Emolumentele parochiale sunt cele stabilite în ședința sinodului acestei parochii la 8 Octobrie 1899, fasonate și în cōla B. pentru întregirea dotațiunei dela stat.

Concursul instruite conform legilor noastre bisericesci, să se adreseze la subsemnatul oficiu protopresbiteral în termenul deschis.

Murș-Oșorhei, 16 Decembre 1900.

Dat dela oficiul protopresbiteral gr.-or. al M.-Oșorheiului pe basa cererei comitetului parochial din 14 Decembre 1900.

Nicolau Maneguțiu
protopresbiter.

Nr. 1171.

[249] 2—3

Concurs

Pentru ocuparea postului de paroch în parochia de clasa I din Sibiu suburbial Pōrta Turnului, devenită în vacanță prin abdicarea fostului paroch George Bobeș, se escrie concurs cu termen de 30 de zile dela prima publicare în „Telegraful Român“.

Emolumentele împreunate cu acest post sunt cele fasonate în Tabela B. pentru întregirea venitelor dela stat. Informațiuni mai de aproape concurenții și pot lua dela comitetul parochial ori dela oficiul protopresbiteral.

Suplicele de concurs instruite cu observarea strictă a dispozițiunilor din regulamentul pentru parochii §. 15 a) sunt a se adresa subsemnatului oficiu protopresbiteral în termenul deschis.

Reflectanților le stă în voe a se presenta în persoană înainte de alegere în vre-o Duminecă ori sērbătōre, spre a-și dovedi aptitudinea pentru înalta misiune a preoției ca luminătoriu al poporului în biserică.

Oficiul protopresbiteral gr.-or. al Sibiuului în conțelegere cu comitetul parochial.

Sibiu, 20 Decembre 1900.

Ioan Papiu,
protopresb.

Ad. nr. pp. 1078/900.

[245] 3—3

Concurs repetit

Pentru întregirea postului de pa-roch în comuna Feneșel cu prediul Plopi, care e parochie de clasa a III-a, prin acēsta se escrie concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Telegraful Român“.

Emolumentele împreunate cu acest post, de paroch sunt cele fasonate la cōla B. pentru completarea venitelor preoției dela stat despre cari concurenții și pot lua informațiune dela comitetul parochial ori dela oficiul protopresbiteral.

Doritorii de a ocupa acest post, au a-și așterne suplicele de concurs subscrisului până la termenul sus indicat, fiind instruite în sensul normelor în vigōre, și a se presenta în vre-o Duminecă sau sērbătōre la sfânta biserică, ca să fie cunoscuți din partea poporului.

Oficiul protopresbiteral rom. gr.-or. al Clujului, în conțelegere cu comitetul parochial concernent.

Cluj, 11 Decembre 1900.

Tuliu Roșescu
protopresbiter.

1000 corōne

plătesc celui-ce va mai căpēta vr'odată durere de dinți ori îi va miroși gura după-ce va tolosi **apa de dinți a lui Bartilla**, o sticlă cu 35 cr. (Pentru pachetare 10 cr. deosebit). **Erezi A. Bartilla** (E Winkler), Viena, 19/1., Sommergasse 1. — Să se cēra pretutinde-ne apriat apa de dinți a lui **Bartilla**. Denunțări de falsificare vor fi bine plătite. La locurile, unde nu se pōte căpēta, trimit 7 sticle cu 2 fl. 60 cr. franco. — **Deposit în Sibiu** la far-macia „**Vulturul**“ **C. Müller**, piața-mare. farmacia **Molnar**, strada Cîsnădiei 59-
[33] 22—

Declarațiune publică!

Subsemnatul atelier artistic de portrete a decis — pentru a fi dispensat de demisionările neplăcute ale pictorilor sei eminent calificați în artă și pentru a-i putē ocupa și mai departe — a renunța pe un timp scurt și numai până la revocare la ori-ce venit sau profit.

Noi liferăm a. z. [215] 23—25

pentru numai fl. 7-50

un portret în mărime naturală

bust (Brustbild)

dimpună cu rame elegante barock

cari valorēază cel puțin 30 fl.

Deci cine voește a-și comanda portretul seu sau al femeiei sale, al copiilor, al părinților, al vre-unei surori sau al unei alte rudeni, fie deja chiar și mōrtă ori apoi al vre-unui prietin are de a trimite numai fotografia respectivă, indiferent în ce pozițiune e făcută și primește în decurs de 14 zile un portret, care de sigur îl va surprinde și multămi pe deplin.

Lada pentru trimiterea portretului se va socoti cu prețul cât ne costă pe noi. Comandele cu aclederea fotografiei, care se va returna intactă cu portretul desenat, se esecută trimițându-se banii anticipativ sau pe lângă rambursă.

Pentru esecutarea eminent artistică și fidelă se garantēază.

Comande de Crăciun, cari sosesc până în 20 Decembre se vor efectui înainte de serbare.

Sute de epistole de recunoștință și mulțumire stau la dispozițiunea publică și la cerere se trimit ori și cui.

Kunst-Porträt-Anstalt

„**KOSMOS**“

Viena, VI, Mariahilferstrasse Nr. 116.

Se caută

O casă wertheimiană

cu preț scăzut. Oferenții să se adreseze **Oficiului parochial gr. or. din Gârbova** (Szász-Orbó). [152] 1—3

La **Librăria Tipografiei Archidieceesane** se află de vnzare:

Ce-i cerul de Camille Flammarion C. 1-50

Din romanul unei vieți, de Stefan Braborescu „ 1—

trimise cu posta pentru fiecare exemplar 10 bani mai mult.

A eșit de sub tipariu în Tipografia archidieceesană:

APOSTOLUL

— cu litere latine —

cu binecuvēntarea I. P. S. Domn Ioan Metianu, arhiepiscop și metropolit și se află de vnzare la **Tipografia și Li-brăria archidieceesană în Sibiu** cu prețurile: broșat **7 cor.**, legat în pânză neagră **9-50 cor.**, ediție de lux broșat **8 cor.**, legat după cum se comandă.

Numai pentru **40 de fileri (bani)**
să pōte câștiga la **12 Januarie anul 1901**

câștiguri de **10.000**

1000,500 corone etc, etc,

Cu totul sânt **1311** de câștiguri la

Lotteria „CASA STUDENTILOR”.

Losuri să pot căpota pretutindinea.

[244] 3—5

Farmacia lui F. I. R. Hotter la sf. Iosif, Wien, XII/2 Schönbrunnerstrasse 182.

Absorbinalul lui Hotter.

1/1 Flacon fl. 6. — 1/2 Flacon fl. 3.50. delătură tōte umflăturile și depunerile de grāsimi fără să vateme părului. Intărește nervii atacați și slăbiți, delătură și distruge tōte nodurile în muschi, și servește și ca scut în contra aprinderilor; cu deosebire e probat la umflăturile produse din cauza fearelor, apoi în contra aricitei umflărei copitei, genunchilor umflați, mai departe în contra umflăturilor (noduri) de vine, în contra umflăturei picioarelor la glesne și la încheietura degetelor cu un cuvēnt în contra tuturor umflăturilor ori unde s'ar ivi.

Praful nutritor alui Hotter, pentru cai și vite cornute

1 Pachet cu 80 cr.

Un adaus escelent la nutremânt, pentru a ținea vitele sănătoase și cu putere este de a să folosi la tōte suferințele de rărunchi de ficat și de nervi.

Alifia lui Hotter pentru delăturarea crescăturilor de oase.

1/1 Cutie cu fl. 2. 1/2 Cutie cu fl. 1.20. delătură crescăturile de oase și depunerile osoase chiar și după 4—6 săptămāni. (boală învechită).

Preparate pentru veterinari, cele mai bune ale timpului mai nou, cari după atestate numărōse nu au fost ajunse de alte mijloace de natura aceasta.

Să se ceară numai preparate de ale lui Hotter și să nu se primēscă altele. Deposit în farmacia și Drogerii.

Deposit principal la Dr. Emil Budai farmacia orașului Budapesta (Stadthausplatz) la Dr. Leo Egger & J. Egger Farmacia Palatinului VI Vāczy körút 17 și la farmacia Iosif Török Bpesta VI Kiraly uteza 12.

Fluidul lui Hotter „Training“

1 Sticlă cu fl. 1.20.

Conservează nervii și muschii până la bătrānețe înaintată totdeauna puternici și vioi, pune în stare pe animal să prestee cele mai mari strapații și fugi, să înțelege după frecare cu fluidul „Training“.

Să mai folosește cu succes uimitor la tōte urmările cari obvin din opintiri prea mari, ologie, reumatism, și înțepenire.

Praful de porci a lui Hotter.

Nr. I și II

1 kg. . . fl. 1.20.

Cel mai buu mijloc pentru a produce pofta de mncare și cu acēsta prosperarea por-cilor, fōrte acomodat în contra orbalțului (brāncă); Nr. II este de a să întrebuița la urdinare.

Mijloc în contra Colicei alui Hotter.

1 Sticlă fl. 1.50.

Contra la tot felul de colicā și contra o-prirei udului la cai precum și contra um-flăturilor la vite cornute. [54] 72—104